

TUOKSUPELIN
TEOREETTISIA
NÄKÖKOHTIA

VESA PEKKA
KONTINEN

Tuoksupelin teoreettisia näkökohtia
Runokokoelma

VESA PEKKA KONTINEN

Tuoksupelin teoreettisia näkökohtia

© 2026 Vesa Pekka Kontinen
Taitto ja kansi: Books on Demand
Kustantaja: BoD · Books on Demand, Mannerheimintie 12 B,
00100 Helsinki, bod@bod.fi
Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Friedensallee 273,
22763 Hampuri, Saksa
ISBN: 978-9-52-893976-4

Sisälllys:

Eläintieteellistä tarkastelua	9
Matsudan klaani on tukkinut kiertotien.....	13
Punaisen puukalterin <i>maiko</i>	15
Ne nauravat pilkallisesti sinulle rakkaani	18
Mies on kuin munapussi.....	20
Kaunis ja hauras lasikansa.....	22
Kauppapaikalla	24
Kirppis pidetään sunnuntaina.....	26
Tuoksupelin teoreettisia näkökohtia.....	27
Näin maantiekiihtäjän valtatie 6:lla.....	29
Oman varjonsa varjo	30
Teinihaiku	32
Ei ja ei	33
Kiova-Rusjin styliitta	34
Pelko sinä pelko	36
Lutikan kuolema	38
Pakkanen puree pehmeästi	39
Mastodontti oma rakkaani	40
Lörpöttelyä tekoälyn kanssa.....	41
Haemme hymyilevää henkivartijaa	45
Naakkojen elämää.....	46
Kasa mitättömiä luita 1.....	47
Kasa mitättömiä luita 2.....	48

Elämää pienessä maatalossa	49
Taideteoksen syvämpi merkitys (tarkistanut Alvaro de Campos).....	51
Nuoren kuvataiteilijan epäily.....	53
Pikkuriikkinen	55
Taidenäkemyksen ja hallusinaatioiden yhtäläisyyksien lentoperspektiivinen tarkastelu.....	56
Tatamihuoneen salaperäiset katseet	58
Kohtaaminen ruokakaupassa Hyde Parkin kupeessa.....	60
Matkalla tuutulaulujunassa.....	62
Punaisten kaltereiden majatalo.....	63
Linnunpelätin.....	65
Apinoiva kirjailija	66
Hemmon altruistinen tumma mieli.....	68
Mandariinisorsien lammikolla.....	70
Nuoren samurain ihastus.....	72
(Henna) jiisan.....	74
Ilmastonmuutoksen tragedia.....	75
Yoshida Shōin <i>sensei</i>	77
Etupiiriajattelun loppu	79
Aamukävelyllä <i>fujimusumen</i> kanssa.....	80
Kuorsaus ja rumpu.....	82
Ne haukkuivat Jeesukseksi.....	83
Tulin raskaaksi sille.....	84
Dystonia neurocirculatoria.....	86
Uusi uljas maailma	87
Murhan salaliittoteoreettinen tarkastelu.....	90
Kolme kirjailijaa	92
Diktatuuri vai demokratia?.....	94
Rikoksia ja rikoksen uhreja.....	96

Tuppisuu.....	98
Urheilijan tutina.....	99
D on meidän hoodi	101
Kahvikuppi rakkaani.....	102
Neljäs vuosipäivä.....	103
Voiko vääräluonteisesta tulla mitä tahansa?	104
Lukemisesta ja kirjoittamisesta jotain mitään	105

Eläintieteellistä tarkastelua

(Pelästyin pääni suunnatonta tyhjyyttä.)...

Nuorukaisena ajattelin kuuluvani ihmiskuntaan,
tuohon maailman suureen inhimilliseen yhteisöön.

Myöhemmin viisas eläintieteilijä sanoi minulle,
etten kuulu siihen lainkaan, mikä
romahdutti herkün mieleni.

”Eläin sinä olet ja niiden kanssa joudut elämään.”

(Tyhjästä päästäni valui jotain outoa limaa,
siltä minusta tuntui.)...

Olen aina ollut nöyrä ja kuunnellut viisaita miehiä.
Menisinkö lampaiden joukkoon nähdäkseni niiden
totuuden ja sielun, vai olisiko minun parempi
olla härkien kanssa? Minulla ei ollut tuttavuuksia
niissä piireissä kummassakaan.

Omassa mielessäni kuvittelin olevani lammas
ja halusin kovasti elää niiden tavalla niiden kanssa.

Joukko lompaita seisoj vierivieressä mäen päällä
syömässä ruohoa ja paskomassa mustia papanoita.
Syömisen ja kakkimisen välissä ne määkivät ja kertoivat
toisilleen elämän ihanuudesta ruohokummun päällä.

Elin niiden kanssa kokonaisen vuoden
kylkikyljessä lampaan elämää.

Lampaat sanoivat minulle viimein: ”Sinussa on paljon
lampaan lempeyttä, mutta et sinä sovi joukkoomme.

Sinulta puuttuu meidän karvaisuutemme, kylkesi
ovat kovat ja kylmät.”

(Tyhjä pääni muuttui siniseksi, siltä minusta tuntui.)...

Lampaiden rehelliset sanat lämmittivät mieltäni.
Härillä on varman samanlaiset kyljet kuin minulla,
kovat ja kylmät, myös päässä hienot sarvet.

Sellaisten eläinten kanssa voisin elää;
tunsin itseni jo uljaaksi häräksi. Ei epäilystäkään,
ei epäilystäkään. Menin niitylle härkien joukkoon.

Ne haistelivat minua syvään henkäillen, lipaisivat
paksulla, karhealla kielellään kylkeäni, kaulaani, huuliani.
Koin sitä rakkautta monta kuukautta ja olin hyväksytty.
Viimein isoin sonni tuikkasi terävän sarvensa kankkuuni.

Se sanoi. Sinä et sovi meidän joukkoomme,
olet liian hidas liikkeissäsi.

(Tyhjä pääni muuttui läpikuultavaksi,
siltä minusta tuntui.)...

Viisas eläintieteilijä sanoi vielä hänet sattumalta
tavattuani, että toimin muiden eläinten kanssa
kilpikonnän lailla: kilven alta pilkistävät vain
kauhamaiset leuat ja mulkosilmät.

Rohkaistuini ajattelemaan itseäni kilpikonnana.

Niiden joukossa hitauteni varmasti loistaa.

Galapagoksen karut niityt viehättivät minua;
minkälaisia kumpuja siellä olikaan, rakastuin niihin heti.

Suorastaan matelin kummun päälle,

Se oli syntynyt 50-luvun lopulla siman aikaan Unijoella, joka on paremmin tunnetun Sanzu-joen sivuhaara. Tuon hitaasti virtaavan joen toisella puolella asui paljon harakoita korkealla haapapuissa; haapojen lehdet taputtivat Sille, harakat vain nauroivat. Se kasvoi pienessä maatalossa ja ponnisti sieltä vaivoin ensin kehnoiksi tutkijaksi ja myöhemmin fysiatriksi asti. Fysiatrin leipätyöstä tuo mies on jäämässä pian eläkkeelle. Kaiken muun ohessa, kaikessa hiljaisuudessa, mukana ovat kulkeneet kirjoittaminen ja kuvataide. Näitä sen taiteita sävyttävät japanilaisen kulttuurin mytologiat ja kauneus, joita tuo on oppinut japanilaiselta vaimoltaan, teemestarilta; jo on oppinut tuntemaan teen, tuoksujen ja soturin teitä.

Tässä kirjassa on runoja kamalasta nykymaailmasta ja entisistä kamaluuksista kirjoitettuna vuoden 2025 ja alkuvuoden 2026 aikana. Niissä kuvastuvat sodan hirveys, muiden kahakoiden pahuus, ihmismielen vääräys, kaipaus ja rakkaus. Etukannen kuvassa on öljyvärimalaus kimonoon puetusta nukesta asetettuna historiallisen Naran kaupungin avaraan puistomaisemaan.

BoD

Vesa Pekka
Kontinen

